

Αγροτεχνικά και φυτοπροστατευτικά μέτρα σε καρπούς ελαιοκράμβης

Автор(и): Ρастителна защита
Дата: 13.11.2017 Брой: 11/2017

Έλεγχος ζιζανίων

Καλλιεργειακή περίοδος

Οι καλύτερες προηγούμενες καλλιέργειες είναι τα δημητριακά, τα ψυχανθή και οι καλλιέργειες σειρών, οι οποίες απελευθερώνουν την περιοχή νωρίς και επιτρέπουν επαρκή χρόνο για την προετοιμασία του εδάφους για τη σπορά της ελαιοκράμβης. Ο ηλίανθος είναι μια ακατάλληλη προηγούμενη καλλιέργεια, καθώς και οι δύο καλλιέργειες είναι ξενιστές οικονομικά σημαντικών ασθενειών. Είναι καλύτερο να σπέρνετε την καλλιέργεια στο ίδιο μέρος κάθε 3–4 χρόνια. Η ελαιοκράμβη είναι μια καλή προηγούμενη καλλιέργεια για τα δημητριακά, καθώς καθαρίζει το

έδαφος από παθογόνους και καταστέλλει την ανάπτυξη ορισμένων ζιζανίων, όπως το johnsongrass και το couch grass.

Επεξεργασία εδάφους

Είναι απαραίτητο να εξασφαλιστεί ένα χαλαρό και μαλακό επιφανειακό στρώμα, χωρίς βώλους και ζιζάνια, και χωρίς υπολείμματα φυτών από την προηγούμενη καλλιέργεια. Οι σπόροι της ελαιοκράμβης είναι πολύ μικροί και απαιτούν ένα σταθερό κρεβάτι σποράς. Η συμπίεση πριν και κατά τη διάρκεια της σποράς προωθεί την ομοιόμορφη εμφάνιση και τη διατήρηση της υγρασίας του εδάφους.

Καλό απόθεμα υγρασίας εδάφους

Σε περίπτωση παρατεταμένης ξηρασίας, συνιστάται να περιμένετε για βροχόπτωση ώστε η σπορά να μπορεί να πραγματοποιηθεί όταν το έδαφος έχει ένα καλό απόθεμα υγρασίας – περίπου το 70% της χωρητικότητας πεδίου.

Κατάλληλος τύπος εδάφους

Τα πιο κατάλληλα εδάφη για την ελαιοκράμβη είναι αυτά με μέση έως βαριά μηχανική σύνθεση, ουδέτερη αντίδραση – pH 6–7, πλούσια σε χούμο και ασβέστιο, με καλές ιδιότητες διατήρησης νερού και όχι επιρρεπή σε σχηματισμό κρούστας.

Σπορά

Η βέλτιστη περίοδος για τη σπορά της ελαιοκράμβης είναι από το τέλος Αυγούστου έως περίπου 20–25 Σεπτεμβρίου. Μέχρι την έναρξη των χειμερινών παγετών, τα φυτά θα πρέπει να έχουν σχηματίσει μια ροζέτα με 6–8 φύλλα και ένα καλά ανεπτυγμένο ριζικό σύστημα. Για ομοιόμορφη εμφάνιση, το βέλτιστο βάθος σποράς είναι 2–4 cm.

Λίπανση

Η κατάσταση των θρεπτικών συστατικών του εδάφους και οι απαιτούμενες δόσεις λιπασμάτων για την καλλιέργεια προσδιορίζονται με τη μεγαλύτερη ακρίβεια μετά από ανάλυση εδάφους για κάθε συγκεκριμένο χωράφι. Τα λιπάσματα φωσφόρου και καλίου εφαρμόζονται με την κύρια καλλιεργητική επεξεργασία, και το άζωτο – ως κορυφαία λίπανση. Για το σχηματισμό μιας καλής απόδοσης σπόρων, συνιστώνται οι ακόλουθες δόσεις λιπασμάτων:

- σε φτωχά προμηθευμένα εδάφη: άζωτο 18–20 kg/στρ, φώσφορος 8–10 kg/στρ, κάλιο 10–12 kg/στρ;
- σε καλά προμηθευμένα και πολύ γόνιμα εδάφη: άζωτο 14–16 kg/στρ, φώσφορος 6–8 kg/στρ, κάλιο 9–10 kg/στρ.

Έλεγχος ζιζανίων

Η έντονη μόλυνση από ζιζάνια στην ελαιοκράμβη μειώνει σημαντικά την απόδοση και μπορεί να είναι λόγος για άροση της καλλιέργειας ήδη από το φθινόπωρο. Η πρώιμη καταστροφή των ζιζανίων μειώνει τον ανταγωνισμό με την καλλιέργεια για νερό, φως και θρεπτικά συστατικά. Κατά την επιλογή περιοχών για σπορά ελαιοκράμβης, θα πρέπει να αποφεύγονται βαριά μολυσμένα χωράφια με άγρια μουστάρδα και άγρια ραπανίδα λόγω του κινδύνου διασταυρούμενης επικονίασης και της δυσκολίας ελέγχου ζιζανίων από την ίδια οικογένεια. Πρότερη προτεραιότητα θα πρέπει να δίνεται στον έλεγχο των ζιζανίων το φθινόπωρο με εδαφοεφαρμοζόμενα ζιζανιοκτόνα, που εφαρμόζονται πριν από τη σπορά ή μετά τη σπορά, πριν από την εμφάνιση της καλλιέργειας, ή στα πρώιμα στάδια ανάπτυξης της ελαιοκράμβης και των ζιζανίων.

Έλεγχος εντόμων

Το φθινόπωρο, η ελαιοκράμβη προσβάλλεται από έντομα τα οποία, σε μια ορισμένη πυκνότητα, μπορούν να προκαλέσουν μεγάλες οικονομικές απώλειες. Σκοπός της φθινοπωρινής επεξεργασίας της ελαιοκράμβης με εντομοκτόνα είναι η διατήρηση της ακεραιότητας της φυλλικής μάζας των φυτών όσο το δυνατόν περισσότερο για την επιτυχή διαχείμασή τους. Πρότερη προτεραιότητα θα πρέπει να δίνεται στη σπορά επεξεργασμένων με εντομοκτόνο σπόρων και στην τακτική επιθεώρηση των καλλιεργειών για τον προσδιορισμό της πυκνότητας των εντόμων.

Κράμβης – *Anthalia rosae*

Το φθινόπωρο αναπτύσσεται η τρίτη γενιά του εντόμου. Οι ενήλικες κράμβεις πετούν μέχρι το τέλος Οκτωβρίου και τοποθετούν τα αυγά τους στα κοτυλήδονα και στα πρώτα πραγματικά φύλλα. Οι νεαροί προνύμφες τρέφονται στο κάτω μέρος των φύλλων, τα ροκανίζουν με τη μορφή μικρών λακκούβων. Καθώς μεγαλώνουν, κάνουν τρύπες στις φυλλικές πλάκες, οι οποίες σταδιακά μεγαλώνουν, προκαλούν περιφερειακό ροκάνισμα, και αργότερα τρώνε ολόκληρη τη φυλλική πλάκα, αφήνοντας μόνο τις κύριες φλέβες. Μετά την ολοκλήρωση της ανάπτυξής τους, οι προνύμφες σκάβουν στο έδαφος και παραμένουν εκεί για να διαχειμάσουν.

Έλεγχος:

Ο έλεγχος κατά της κράμβης πραγματοποιείται σε οικονομικό κατώφλι 2–3 προνυμφών/τ.μ. ή 2–3 κατεστραμμένων φυτών/τ.μ.

Εγγεγραμμένα εντομοκτόνα για έλεγχο:

Karate Zeon 5 CS – 15 ml/στρ; Cytrin Max – 5 ml/στρ, Decis 100 EC – 6.3 ml/στρ, Dukat 25 EC – 20 ml/στρ, Pirinex Supreme 3W – 60 ml/στρ

Σκαθάρι του στελέχους της ελαιοκράμβης – *Psylloides chrysocephala*

Το σκαθάρι του στελέχους της ελαιοκράμβης είναι ευρέως διαδεδομένο και σε υψηλή πυκνότητα προκαλεί τεράστιες ζημιές. Το έντομο αναπτύσσει μια γενιά ανά έτος. Διαχειμάζει ως αυγό, προνύμφη και ενήλικο. Τον Σεπτέμβριο, τα ενήλικα αρχίζουν να τρέφονται εντατικά και από το τέλος Σεπτεμβρίου έως τα μέσα Δεκεμβρίου τοποθετούν αυγά. Οι εκκολαφθείσες προνύμφες αρχικά τρυπούν στο επιθήλιο των βλαστών, και αργότερα στα μίσχους και στις κεντρικές φλέβες των φύλλων. Μέρος των προνυμφών εκκολάπτεται την άνοιξη.

Ένα συγγενικό είδος με το σκαθάρι του στελέχους της ελαιοκράμβης είναι το **Μικρό σκαθάρι του στελέχους της ελαιοκράμβης**. Άλλα επιβλαβή είδη ψυλλών στην ελαιοκράμβη είναι οι μαύρες, ελαφρόποδες, κυματιστές, λινάρι, κάνναβη και άλλες χωματόψυλλες.

Έλεγχος:

Ο χημικός έλεγχος πραγματοποιείται σε κατώφλι: 2 ενήλικα/τ.μ. κατά την εμφάνιση; 4 ενήλικα/τ.μ. μετά την εμφάνιση του 3ου φύλλου; 3–5 προνύμφες ανά φυτό.

Εγγεγραμμένα εντομοκτόνα για έλεγχο:

Mavrik 2 F – 30 ml/στρ; Cytrin Max – 5 ml/στρ; Dekka EC – 30 ml/στρ; Decis 100 EC – 5 ml/στρ; Dukat 25 EC – 30 ml/στρ; Mageos – 5 g/στρ; Nurelle D – 60 ml/στρ; Pirinex Supreme 3W – 60 ml/στρ; Sherpa 100 EW – 25 ml/στρ.

Χρυσό σκαθάρι της ελαιοκράμβης – *Entomoscelis adonidis*

Τα σκαθάρια επιτίθενται σε πρώιμα σπαρμένη ελαιοκράμβη και τρέφονται με τα φύλλα. Σε υψηλή πυκνότητα μπορούν να αραιώσουν τη στάση. Σε ένα μακρύ και ζεστό φθινόπωρο με λίγη βροχόπτωση, οι προνύμφες είναι επιβλαβείς. Τρέφονται με τη φυλλική μάζα της ελαιοκράμβης, καταστρέφοντάς την εντελώς και αφήνοντας μόνο τις φλέβες.

Έλεγχος:

Κατώφλι βλαπτικότητας: 2–3 σκαθάρια/τ.μ. κατά την εμφάνιση.

Βλαστός της ελαιοκράμβης – *Ceuthorrhynchus picitarsis*

Οι προνύμφες του εντόμου είναι επιβλαβείς, κάνοντας στοές στους μίσχους των φύλλων και στη συνέχεια μετακινούνται στο στέλεχος. Σε αδύναμα φυτά με λεπτούς και κοντούς μίσχους φύλλων, φθάνουν στο κεντρικό μέρος του στελέχους και τρυπούν στο σημείο ανάπτυξης ήδη από το φθινόπωρο. Τέτοια φυτά πεθαίνουν ή δεν σχηματίζουν κεντρικά στελέχη, αλλά μόνο πλευρικά.

Έλεγχος:

Ο χημικός έλεγχος θα πρέπει να πραγματοποιείται σε πυκνότητα 2–4 σκαθαριών/τ.μ.

Εγγεγραμμένα εντομοκτόνα για έλεγχο: Manrik 2 F – 30 ml/στρ;

Cytrin Max – 5 ml/στρ.

Έλεγχος ασθενειών

Φωμά του στελέχους (Φωμίαση)

Παθογόνος: *Leptosphaeria maculans* – μύκητας. Η ασθένεια στην ελαιοκράμβη εκδηλώνεται από την εμφάνιση του φυτού έως το στάδιο ανάπτυξης "6ου φύλλου". Στα χαμηλότερα φύλλα σχηματίζονται ακανόνιστες στρογγυλές, γκρι-πρασινωπές κηλίδες με μικρές μαύρες κουκκίδες (πυκνίδια του παθογόνου). Οι κηλίδες σταδιακά νεκρώνονται και καλύπτουν τους μίσχους των φύλλων και το στέλεχος. Η μόλυνση του στελέχους συμβαίνει απευθείας στο ή πάνω από την επιφάνεια του εδάφους. Η φωμά προσβάλλει επίσης τον τράχηλο της ρίζας, προκαλώντας σκούρες κηλίδες που οδηγούν σε ξήρανση και θάνατο των φυτών. Η ασθένεια αναπτύσσεται σε κηλίδες στο χωράφι και υπό ευνοϊκές συνθήκες καλύπτει πολύ γρήγορα ολόκληρο το χωράφι. Ο παθογόνος επιβιώνει σε υπολείμματα φυτών και εν μέρει σε σπόρους ελαιοκράμβης. Η ανάπτυξη της φωμά ευνοείται από βροχερό και υγρό καιρό και μια βέλτιστη ημερήσια θερμοκρασία 22–24 βαθμών.

Έλεγχος: